

Agricultura românească deschide greu poarta Uniunii Europene. De ce?

(Continuare din pag. 5)

A doua eroare: nu au fost luate în considerare modul cum a evoluat agricultura în vestul Europei și nici acele tendințe sub care ar fi evoluat și exploatarea agricole din țara noastră, dacă n-ar fi trecut prin etapa socialistă. Aceste exploatare nu s-ar fi făcând timp nu mai de timp, ci ar fi evoluat spre exploatarea mijloace de tip familial.

A treia eroare: nu s-a luat seama de faptul că agricultura nu reprezintă doar o ramură de producție, dar și un sector economic important și industrial ușor, și este în același timp un mod de viață, o cultură, economică, culturală și administrativă.

Cu atâtea neajamuri, sunt de înțeles dificultățile întâmpinate de jucătorii politici agrare a țării noastre în politica agrară a UE. Și nu poți opta pentru o soluție sau alta decât după consultarea deplină a politicii agrare a UE, adică a obiectivelor și mecanismelor principale ale acestei politici, a etapelor ce trebuie să fie parcurse, a reformelor și strategiilor prevăzute la dezvoltarea în viitor a politicii agrare comunitare.

Care sunt principiile fundamentale ale politicii agrare a UE și cum am putea să le integrăm în organismul nostru național fără ca acesta să sufere în dezvoltarea lui firescă?

Principiile fundamentale ale politicii agrare a UE sunt: unicitatea pieței, preferința comunitară și solidaritatea financiară. Produsele agricole circulă liber, pe baza competitivității. Dar, atunci, pentru a evita scăderea prețurilor se preconizează ca prețul în comunitate să fie în general prețul din țara unde prețul de cost al produsului este cel mai ridicat. Preferința comunitară înseamnă că în interiorul UE să fie preferate produsele agricole realizate în comunitatea europeană. La solidaritatea financiară înseamnă angajarea bugetului comunitar în domeniul agricol prin Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă, care reprezintă peste 50% din totalul cheltuielilor comunitare.

În ce măsură aceste trei principii fundamentale se regăsesc în politica agrară a țării noastre și cum ar trebui acționat pentru armonizarea lor integrare?

Pentru un răspuns adecvat trebuie ca aceste principii să fie analizate în strânsă legătură cu alte principii: precum: reevaluarea potențialului de producție al solurilor țării noastre în vederea creșterii populației și ridicării nivelului de trai; funcționalitatea pieșelor agricole; nivelul competitivității; profitul agricol; creditul agricol și creditul funciar ipotecar; dezvoltarea rurală ș.a. La noi, toate acestea sunt de mare actualitate, cu atât mai mult dezvoltarea rurală, pentru că 45% din populația țării trăiește în mediul rural, iar circa 34% din populația activă se ocupă cu agricultura. Să nu uităm că asigurarea unui nivel de trai decent, echitabil, pentru cei ce trăiesc în comunitatea agrară, este și o directivă a UE. În acest sens, Adunarea parlamentară a Comisiunii Europene a adoptat Recomandarea 1296/1996 cu privire la Carta Europeană a Sărbătorii Rurale. Spațiul rural,

ce ne afectează de industrializare și urbanizare, are o serie de caracteristici proprii, privind structura economică a ocupanților, a vieții sociale și culturale. Agricultura reprezintă, deci, coloana vertebrală a ruralului, iar în zonele montane și se alătură silvicultura și activitățile de exploatare și prelucrare a lemnului. În unele zone montane, de bișar și de delia, predominanță pot fi și activitățile agro-turistice. Se simte, așadar, nevoia unei Program național, regional și județean în materie organizatorice și social-politice pentru dezvoltarea comunităților rurale, privind infrastructura și realizarea unui echilibru în menținerea și conservarea caracterului național al spațiilor și culturii rurale. În problemele de infrastructură includ nu doar căile de comunicații, ci și aducerea de apă potabilă, introducerea telefonului, fax-ului, internet-ului, dezvoltarea unităților

profundă și pentru că, în noul mod de exploatare agricolă, țărănul are pământ, dar nu și mijloace proprii de producție

— Chiar înainte de integrare, țara noastră a și intrat în concurență cu agricultura europeană și americană puternic subvenționate. Cum să reziste producătorii noștri agricoli fără nici un sprijin financiar din partea statului și fără nici un alt mijloc de apărare?

— Într-adevăr, statul român trebuie să sprijine producătorii agricoli. Nu ca în prezent, când statul cumpără grâu cu 3.000 lei/kg, dar sămânța selectată o vinde cu 6.000 lei/kg. În aceste condiții, când producătorul agricol preferă să folosească sămânța neselectată și netratată, din propriul bumbac, este de la sine înțeles că producțiile noastre la hectar nu pot fi competitive pe piața europeană. Să nu

- Da privatizării, însă fără pulverizarea exploatarea agricole
- De ce să ne întoarcem la sistemul de agricultură practicat înainte de anul 1948?
- Agricultura reprezintă nu doar o ramură de producție, ci și un mod de viață
- Dezvoltarea rurală este pentru noi un imperativ, întrucât 45% din populație trăiește în mediul rural, iar circa 34% din populația activă se ocupă cu agricultura
- Agricultura și satul românesc traversează o criză profundă și pentru că, deși țărănul are pământ, el n-are mijloace proprii de producție

școlare, a unităților sanitare, cărora li se adaugă succursale bancare, unități de industrializare a materiei prime locale, unități de valorificare a produselor agricole, unități de tip cooperatist de aprovizionare a producătorilor agricoli și altele.

— Întregă această dezvoltare a comunităților rurale, pe care o prezentăm aici, este condiționată de factorul omul, un factor foarte problematic la noi, de vreme ce înțelegem de tendința de a părăsi satul datorită sărăciei. Cum pot fi împiedicate aceste contrarii?

— Prin măsuri stimulante pentru ca tinerii să rămână în sat. Scop în care încercăm li se pot acorda terenuri pentru locuințe și se pot rezerva comunități. Pot fi folosite și alte măsuri practice în țările UE. De exemplu, statul preia la cerere gospodăriile persoanelor în vârstă, în schimb imobilele personale și urmărește ca, după moartea titularului proprietății, să le acorde, prin licitație, tinerilor cu vârsta de până la 35 de ani și cu studii de profil. Un alt mijloc stimulant constă în acordarea de credite nerambursabile pentru procurarea de utilaje agricole sau pentru construirea de adăposturi pentru animale de producție. Acestea cu atât mai mult cu cât agricultura și satul românesc traversează astăzi o criză

uităm că necesarul de consum al UE la cereale, zahăr, carne, lapte, brânză este acoperit din producția proprie a țărilor europene încă din anul 1994. Țările UE nu excedent la toate aceste produse și caută piețe de desfacere. În aceste condiții, până la efectuarea unei temeinice analize, pe baza actualului recensământ agricol, prin care să se stabilească obiective practice de creștere a întregii producții agricole în raport din zona respectivă, trebuie să acordăm atenție sporită producătorilor de arbori fructiferi, afin, zmeură, căpșuni, produselor obținute prin metoda agriculturii organice sau biologice, volierelor de fazani, de prepelițe, ca și industrializării lemnului. Toate acestea constituie surse de produse ce se caută la export. Cu alte cuvinte, politica noastră agrară trebuie orientată spre o agricultură multifuncțională și în mare parte ea trebuie să fie complementară agriculturii din țările Uniunii Europene.

— Stimate domnule academician, îngăduiți-mi să întrebare Țăranul român a întreprins-o mai întâi în succesiunea anotimpurilor agricole și în bobul de grâu, pe chipul căruia a descifrat o întreagă

milogia. Este firesc, este drept să se caare acum să treacă de la condiția de mare cultivator de grâu la cea de crescător de prepelițe și de fazani? Cu oasă de prepediță și concurență noi pe piața europeană în epoca Internetului?

— Dar nu este vorba de o constrângere a activităților agricole, ci, dimpotrivă, de o diversificare a lor. Tocmai în acest sens cercăm ca agricultura noastră să devină multifuncțională. Trebuie să folosim în continuare zona noastră favorabilă agriculturii, dar produsele să nu le mai exportăm ca materia prime, ci prelucrate. Și, în căutarea unor noi piețe pe care să exportăm, noi trebuie să transformăm laptele în cașoval, grâul în biscuiți și în alte produse de panificație, orzul să-l folosim la creșterea prepelițelor... de ce nu?

— De vreme ce pe piața UE, cel puțin deocamdată, putem pătrunde prin export de prepelițe și de fazani. Tocmai printr-o asemenea diversificare a producției agricole se extinde și aria de intervenție a cercetării științifice, în acord cu exigențele epocii Internet-ului, de care aminteam și eu.

— Din această perspectivă, ce rol și atribuiri științei noastre agricole pentru ca integrarea României în UE să conducă la succesele mult dorite?

— Știința a ajuns astăzi să fie și putere în stat. Dovadă sunt cele șapte țări superindustrializate, ajunse la acest stadiu pentru că au facilitat introducerea în producție a rezultatelor cercetărilor științifice proprii și au cumpărat patente și invenții din alte țări. În România, cercetarea agricolă sistematică are o vechime de circa 75 de ani și în această perioadă ea a rezolvat multe probleme, iar acest fapt s-a reflectat în creșterea producției la unitatea de suprafață. Comparând producțiile agricole din anul 1938, considerat ca un an bun, de referință, cu producțiile medii obținute astăzi, se constată că de la 1.000 kg boabe/ha, cât era producția de grâu sau porumb în anul 1938, astăzi s-a ajuns la producții medii de 2.500-3.000 kg boabe/ha. În actuala tranziție, importanta cercetării științifice crește, datorită marilor descoperiri în biologie, fiziologie, biochimie, informatică, precum și transformărilor social-politice și schimbării structurii de proprietate. Cercetarea științifică din agricultură trebuie să răspundă în primul rând sarcinilor pe care le are Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor. În prima saremă este de a propune teme de cercetare, în regim de licitație, precum: soarii (hibrid) și tehnologii pentru obținerea unei producții de 10 tone/ha boabe la culturile de cereale; soarii (hibrid) și tehnologii pentru obținerea de producție de 70 tone/ha la tuberculiferi și rădăcinoase; program național pentru ridicarea producției medii de lapte pe vacă furajată, noi surse de energie pentru agricultură, produse noi pentru creșterea biologică a bolilor și diabetului din culturile agricole; programe naționale pentru protecția și conservarea solului, pentru conservarea biodiversității speciilor vegetale și animale, de integrare a producătorilor agricoli în industria prelucrătoare și altele asemenea. Toate acestea pot fi sprijinite inclusiv printr-o mai profundă implicare a științei noastre agricole în programele de cooperare internațională. Dar esențial este efortul propriu, național, și tocmai de aceea formarea noilor cadre de cercetători se definește ca un obiectiv de primă însemnătate. Pentru că până nu ne ajutăm noi înșine, nimeni nu ne ajută.

— Într-adevăr, acesta este cel dintâi principiu de care ar trebui să pornim în eforturile noastre de integrare europeană. Vă mulțumesc pentru intervenția și vă doresc, în continuare, sănătate și putere de muncă!

Pământul este averea țării și trebuie gospodărit ca atare

Dr. ec. Traian LAZĂR
Președintele Secției de Economie Agrară și Dezvoltare Rurală a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură Ghheorghe Ionescu-Sisestii

Ami reținut că foarte adevărat ceea ce a subliniat președintele României, domnul Ion Iliescu, la întâlnirea din 22 decembrie 2002 cu revoluționarii de la Clubul 22 TV. Astfel, referindu-se la atribuirea unui hectar de pământ lăptătorilor cu merite deosebite, urmașilor și văduvelor celor morți în Revoluție și la faptul că unii nu lucrează în condiții normale pământul primit în proprietate, președintele Ion Iliescu a spus cu responsabilitate și în cunoștință de cauză: „Pământul nu este proprietate privată, ci este avuție națională. Pământul trebuie să producă pentru țară, nu se lasă pe mâna oricui”. De altfel, în Legea 18/1991 s-a prevăzut pentru țara noastră că pământul este un bun de durată și că dreptul de proprietate este un drept absolut de a avea și de a abuza de un bun, nu este o invitație socială, o funcție socială. Societatea este în drept de a se interesa ce se face cu cel mai important mijloc de producție și de a impune ca el să se valorifice la maximum spre binele tuturor”. Tocmai aceasta trebuie spus și făcut pentru că în societatea noastră socialistă-democratică să se realizeze punerea în valoare, utilizarea rațională cu maximă productivitate eficientă a pământului, în scopul propășirii economice și sociale a populației și a țării.

nu este o proprietate cu care proprietarul poate face ce vrea. De altfel, în astfel de probleme ar trebui să se pună și în privința altor bunuri și resurse materiale de mare importanță pentru economia națională. Lucrul acesta trebuie înțeles mai ales în societatea socialistă-democratică, ce se construiește și are în vedere asigurarea unui trai normal întregii populații. Trebuie să fie cât mai bine corelate proprietatea, formele de proprietate, cu formele și sistemele de exploatare care se cer a fi moderne și eficiente.

Să nu uităm și astfel de caracteristici și funcții sociale ale proprietății asupra pământului au fost bine subliniate, de mult, de către oameni de știință și lăptători pentru binele întregii populații care trăiește și muncește pe acest pământ. Astfel, marele om de știință agrară Ghheorghe Ionescu-Sisestii sublinia în timpul său: „Proprietatea funciuară nu este un drept absolut de a avea și de a abuza de un bun, ea este o invitație socială, o funcție socială. Societatea este în drept de a se interesa ce se face cu cel mai important mijloc de producție și de a impune ca el să se valorifice la maximum spre binele tuturor”. Tocmai aceasta trebuie spus și făcut pentru că în societatea noastră socialistă-democratică să se realizeze punerea în valoare, utilizarea rațională cu maximă productivitate eficientă a pământului, în scopul propășirii economice și sociale a populației și a țării.

Concluzia apare limpede: nu plângerile pentru înlăturare de proprietate asupra terenurilor agricole reprezintă problema principală a vremurilor noastre, ci modalitățile SISTEMELOR DE PUNERE ÎN VALOARE a acestui potențial al economiei românești.

În imagini, cursuri la Facultatea de Management Financiar-Contabil (anii II și IV)

Copilul orfan al economiei naționale

Cercetarea științifică românească

De ani de zile se constată starea gravă în care a fost împinsă pur și simplu cercetarea - dezvoltarea prin lipsa unor strategii coerente de reformă, prin puținitatea resurselor financiare alocate. Deși, în toate această perioadă de prelungită și obositoare tranziție, acestu domeniu i s-a atribuit o importanță națională, reprezentând chiar o prioritate, totuși, în realitate, cercetarea românească a continuat să rămână cel mai frustrat sector al vieții economico-sociale, unități și marginalizate. Afară mereu în vâltoarea unor nefaste opțiuni de restructurare, reorganizare pe criterii care n-aveau nimic comun cu riguroasa științifică, institutele de cercetare n-au avut șansa de a beneficia de anumite oportunități, de oferte de contracte din partea statului, lupta pentru supraviețuire macând dramatic întreaga lor activitate.

În aceste condiții precare, nemulțumirile s-au acumulat, s-au cronizicizate, mulți specialiști, dintre cei mai buni, luând drumul strălucitei în străinătate, mișajul unui câștig decent și al unor posibilități reale de realizare profesională determinându-i să migreză dintr-o țară în alta.

4 euro pe an pe cap de locuitor, ceea ce înseamnă că acest efort financiar este de 80 de ori mai mic decât în țările vest-europene. Și, în prezent, salariul cercetătorilor români a ajuns să se situeze sub media pe economie, baza de la care se pornește fiind de circa 2.200.000 lei. Un salariu de-a dreptul indecent, „anșurat” prin fondurile alocate de la buget de circa 0,2 la sută din PIB, care nu fac nimic altceva decât să prolifereze condiția unită a cercetătorilor, să sporească îngrijorarea lor pentru ziua de mâine.

În mod cinic vine însă înlătmul la resemnare: România încă poate oferi asăzi cercetătorilor dezvoltării. Oare? Dar de unde provin totuși fondurile pentru importul de tehnologii, echipamente și chiar utilaje care zace apoi nefolosite de cumpărători? În vreme ce industria românească de tractoare, de pildă, se află într-o stare deplorabilă, se încurajează, în numele dezvoltării concurenței, importul unor linii tehnologice, tehnologice, tractoare din străinătate, mai performante, firește, potențialul nostru de cercetare în domeniu rămânând nevalorificat.

această perspectivă, au fost create și se va continua să se creeze așa-numitele parteneriate de cooperare între societățile comerciale puterice, cu forța economică necesară, dar și interesate direct în creșterea performanței lor tehnice și institutelor de cercetare. Pe parcurs, unele dintre aceste structuri și-au dovedit viabilitatea, fiind un balon de oxigen pentru salvarea institutelor de cercetare de la degradarea continuă, altele însă s-au destrămat. Cum se încearcă revigorarea acestora. Un institut de talie națională, cum este ICEMENERG, care, la un moment dat, sub pretextul restructurării a fost divizat în trei unități, lura să se conferi și suportul logistic și financiar necesar, rămânând la înde de neajutorate, urmărind să fie conectat, dacă se poate, ipune așa, la societatea Transselectrica, operatorul principal al sistemului energetic național, care va sprijini acest institut în rezolvarea gravelor probleme cu care se confruntă, în amplificarea activității de cercetare. O nouă experiență.

Cert este însă că investițiile masive se așteaptă încă în acest sector și oricât de eficientă s-ar dovedi această formă de cooperare, ea va rămâne doar un paliativ, dacă nu se va decide ca acest sector să beneficieze de cele mai mari fonduri pentru a deveni sau redveni competitiv, pentru a face față concurenței acerbe, pentru a descuraja migrația specialiștilor. În țările dezvoltate, cum sunt SUA și Japonia, s-a creat un adevărat cult față de asigurarea unui loc superponderant investițiilor în cercetare. Probabil că acesta va fi și drumul pe care se va înscrie România, de vreme ce, conform angajamentului cu Uniunea Europeană, în anul 2007 va trebui să aibă cercetării românești circa 1 la sută din PIB.

Pășii făcuți în acest sens sunt însă limitzi. A fost elaborat, în sfârșit, Statutul cercetătorilor, pe care Federația Sindicatelor din Cercetare... Dezvoltare în continuare discriminator în ceea ce privește nivelul de salarizare, umulilor, în raport cu stadiul celor categorii sociale. De asemenea, a fost elaborată Legea cercetării care asigură un cadru legislativ corect pentru cercetării - dezvoltării, înlesnind elaborarea, din punct de vedere instituțional, a programelor și priorităților activității în acest domeniu, care ar trebui și practic, nu numai teoretic, ajutat să devină ceea ce se numește un motor al relațiilor economice naționale. De asemenea, a fost aplicat un sistem atractiv de bonificații, fiind arătat în sectorul cercetării circa 1200 de tineri. Să sperăm că vor fi motivați în continuare, pentru a participa la găsierea soluțiilor de relansare a activității de cercetare.

SECURITATEA ALIMENTARĂ A POPULAȚIEI

Dezbateri la Televiziunea România de Mâine în cadrul emisiunii CALITATEA VIEȚII

Prof. univ. dr. Mircea Bulgaru
Realizatorul emisiunii

Prof. univ. dr. Marius Băcescu

Mariana Clipșa
Inginer agronom doctor în economie

Gheorghe Timaru
Inginer doctor

Conf. univ. dr. Eugen Ghiorgățiu

Dragi telespectatori, bună seara. Iată-ne la a doua emisiune din ciclul „Calitatea vieții”, realizată de dl prof. univ. dr. Mircea Bulgaru. Vă rugăm, d-le profesor, să prezentați invitații.

— Invitații mei din seara aceasta sunt: pomină de la stânga la dreapta, *inginer agronom doctor în economie Mariana Clipșa, prof. univ. dr. Marius Băcescu, inginer doctor Gheorghe Timaru*. În această seară obiectul emisiunii noastre îl constituie „Dreptul de a mânca”.

— Domnule profesor, de ce anume ați ales acest subiect și ce anume vreți să tratați în seara aceasta?

— Am ales subiectul acesta pentru că în cadrul vieții dreptul de a mânca este întotdeauna în sistemul drepturilor omului, echivalent doar cu dreptul de a te naște. Dacă ne aplecăm asupra istoriei omenirii, vom constata cu ușurință că întreaga istorie a societății omenesci, de la începutul începuturilor până în prezent și probabil până la sfârșitul sfârșitului, se confundă cu lupta acerbă a omului pentru hrană, ca o aspiră cerească biologică a vieții. Această aspră cerință sau acest drept ni-l înfățișează în stihuri memorabilele marelui poet Tudor Arghezi în al său poem „Cântare omului” din care-mi permit să reproduc prima strofă pentru frumusețea ei lălbăritoare:

„Te urăsc prin veacuri, prin vârste și milenii
Încă de când spinarea ti-o necovăia pe brânci
Când speriat și singur, tărâș printre vedenii
Umblai numai să cauți culcuș și să mănânci!”

De aceea, dreptul de a mânca a fost legiferat de Organizația Națiunilor Unite încă din anul 1963, prin acel celebru manifest al drepturilor omului și al dreptului de a mânca al fiecărui cetățean care să-și obțină hrana necesară, trebuitoare pentru a duce o viață activă și sănătoasă. Acum dați-mi voie să prezint foarte pe scurt un succint tablou al situației alimentare a omului în lume. În ciuda acestui manifest celebru care proclamă dreptul de a mânca al fiecărui om, au trecut 40 de ani, patru decenii și starea de alimentare a omenirii nu s-a schimbat prea mult în bine. La ora când noi susținem această emisiune, după datele cele mai autorizate ale organismelor internaționale, există un miliard de oameni care suferă de foame absolută. Asta înseamnă, în limbajul lui Malțus, că pentru acest miliard de oameni la marea banchetă a naturii nu există taclă. Mai mult, există încă un miliard de oameni, și chiar mai mult de un miliard de oameni, care suferă de foame specifică, de foame substanțelor nutritive, după expresia marelui savant brazilian J. de Castro, problemă expusă în a sa celebră lucrare „Geografia foamei”. Aș mai adăuga și faptul că în fiecare an mor de foame circa 30 de milioane de suflete, iar foame și sărăcie s-a întins ca o pecingine, ca o fantomă, ca un cancer generalizat, pe întinse zone ale planetei.

— Și acum îngăduiți-mi să cobor de la această situație globală a foamei pe mapamond, la problema dreptului de a mânca în România.

— În perioada post-decembrișă, o dată cu prăbușirea economiei naționale, a industriei, agriculturii și a celorlalte ramuri, populația a înregistrat un declin considerabil în ceea ce privește alimentația, consumul alimentar, și din punctul de vedere al calorilor pe o persoană, și din punctul de vedere la structura calorilor, în sensul înălțării calorilor superioare de origine animală, și din punctul de vedere al scăderii absolute a consumului pe cap de locuitor de produs. Îngăduiți-mi să vă prezint câteva cifre, n-am să vă bombardez cu cifre, decât câteva care intră în masa alimentară zilnică a fiecărui cetățean din țara noastră. Iată, de exemplu, în ultimii ani, consumul de produse alimentare pe cap de locuitor, pe un suflet, a fost după cum urmează: la carne și produse din carne cca. 45 kg, la lapte și produse lactate cca. 160 l, la ouă cca. 200 buc., la zahăr și produse din zahăr 24 kg. A scăzut până și produsele de cereale, în echivalent făină, de la 202 kg în 1960 la 139-140 kg în ultimii ani. Consumul de cartofi a reprezentat 60 kg; a scăzut, de asemenea, consumul la legume și la fructe. Ce tipologie de consum există astăzi? După părerea mea situația este absolut paradoxală. În condițiile în care România dispune de cele mai spornice resurse naturale din Europa și care reprezintă baza alimentației, o mare parte a populației românești nu-și asigură minimul de consum necesar pentru a duce o viață sănătoasă și activă. Consumul nostru se caracterizează, o dată prin puținitatea calorilor, dar și prin structura deficitară a acestora, în sensul că folosim calorii bogate în substanțe nutritive sărace și calorii sărace în substanțe nutritive bogate. Dacă ar fi să comparăm acest consum mediu pe locuitor, țara noastră se situează la nivelul țărilor în curs de dezvoltare. Asta-i media, dar dacă luăm tipologie pe grupe de venituri și cheltuieli, aproape jumătate din populația țării are un consum alinaț la nivelul țărilor subdezvoltate.

— Domnule profesor, mulțumim pentru această prezentare generală. În mod concret este bine să vedem cum arată prețurile din piețele bucureștene și în acest scop vă invit la un film scurt.

— Urmează filmul cu comentariile de rigoră.

— Trebuie să fac o remarcă, și anume, în 1989 populația avea, relativ, bani mai mulți decât astăzi, dar nu avea produse, toate erau date la export, dar acum nu avem bani și nu avem nici produse. Luați piața, mai mulți de jumătate din produse provin din import și așa vrea să menționez acest fapt, ele sunt frumoase în formă.

— Aș vrea în completarea reportajului dvs., care este foarte interesant, din punctul de vedere al nivelurilor și al diferențierii prețurilor, să vedem care este consumul alimentar al unui distins funcționar, care este dl. prof. dr. ing. Timaru. Dânsul și-a înregistrat toate cheltuielile pentru consum pe o perioadă de 10 ani. Vă întreb, d-le inginer, care ați fost director general al Agenției Teritoriale vrese de 20-30 de ani: care este consumul dvs. de calorii în perioada post-decembrișă? Mai mare sau mai mic?

— Mai mic, între 1900-2000 de calorii, dar am avut 2500-2800.

— Asta corespunde unei țări aproape subdezvoltate la consumul dvs. de calorii. Dar acum aș vrea să vă pun o a doua întrebare: care este consumul în produse, de exemplu cât carne consumați dvs.?

— Carne pe an, o persoană, consum 50 kg, lapte consum 16 l, ouă 150 buc., zahăr 12 kg, din cereale 46 kg, legume 182 kg.

— Prin urmare dvs., ca un pensionar care a avut un salariu destul de mare, în perioada aceasta nu reușiți să realizați nici consumul mediu în produse agro-alimentare pe economie. — Încă o întrebare pe care vreau să v-o pun, și o punem și noi studenților: care este raportul dintre cheltuielile alimentare și nealimentare? Cât cheltuiți dvs. anual din buget pentru alimentație?

— Pentru alimente 50% și 63% pentru întreținerea locuinței și medicamentelor.

— Medicamentele au ponderea cea mai mare. Între cheltuielile alimentare și nealimentare există o legătură, în sensul că cu cât ponderea cheltuielilor alimentare este mai ridicată, cu atât nivelul de trai este mai scăzut, și invers.

— La dl. profesor cheltuielile depășesc veniturile, după cum a spus.

— Da. Toate cheltuielile efectuate anul acesta au fost de 65 de milioane, iar pensia încasată, dar pentru 2 persoane, 46 de milioane. Diferența de 18 milioane, pierdere. Am prieteni și colegi în străinătate. Eu n-am cumpărat o cămașă pentru că nu îmi permit, cu 2.800.000 lei pensie.

— Deci situația dvs. este la limită, specifică a sute și sute de mii de pensionari.

— Aș vrea să-i pun o întrebare în legătură cu această problemă a consumului alimentar, atât de contradictorie, dl. profesor Marius Băcescu. D-le profesor, care sunt cauzele sau de unde ni se trage această foame, în condițiile în care resursele noastre agricole sunt cele mai spornice din Europa, unii zic că din lume?

— Din punct de vedere al potențialului de producție, România poate să hrănească mult mai multe persoane decât populația pe care o are. Dintre țările care ne înconjoară și dintre țările Europei, suntem o țară cu unul dintre cele mai ridicate potențiale de producție alimentară. Problema trebuie disecată în două laturi. Pe de o parte, foamea care există în România este o foame cu vitrinele pline; dacă principala cauză a foamei este lipsa acută de alimente în țările din lumea a treia, la noi se face foamea cu vitrinele pline. Ce înseamnă asta? Înseamnă că, pe de o parte, există o producție de alimente pe care o putem vedea peste tot. Însă la noi nu este problema, lipsei de alimente, deocamdată, ci este cealaltă problemă, a lipsei de acces la aceste alimente. Asta nu înseamnă că dacă vitrinele sunt pline avem o supra producție de alimente, nu. În primul rând, dacă vitrinele sunt pline sunt foarte multe bunuri aduse din import. Deci este o lipsă acută de produse interne. Pe de altă parte, producția noastră națională nu este la nivelul la care ar putea și ar trebui să fie, de aceea problema principală, când vorbim de foame, este problema puterii de cumpărare. Dacă am lua Germania ca etalon cu 100 de puncte și ar fi să ne comparăm cu ea, o să constatăm că România are cam 24 de puncte în comparație cu mărimea standardului Germaniei. În schimb, Geneva este cotateă cu 180 de puncte, Parisul 159, Slovenia 76 de puncte, iar România doar cu 24 de puncte. Ce înseamnă asta? Dacă ar fi să corolăm puterea de cumpărare cu veniturile populației, ar trebui ca produsele alimentare la noi în țară să fie cel puțin de 4 ori mai ieftine ca în Germania. Problema care se pune este a acestei puteri de cumpărare care în anul 2002 a fost cu 32% mai mică decât în 1989. Atunci erau magazinele goale, dar puterea de cumpărare exista. Acum avem produse și nu pot fi cumpărate. Deci, dacă ar fi să privim acest fenomen, foamea, la noi în România este un fenomen nepermissiv având în vedere posibilitățile pe care le avem.

— Să vedem cum stau lucrurile din punctul de vedere al cetățenilor, să vedem cum privește ei această problemă, nivelul potențial de cumpărare.

Dintr-un sondaj pe străzile Capitalei

— Câte produse lactate, carne, legume și fructe consumați săptămânal?

— Pe ce să iau dacă n-am pensia mare. Am 1.500.000. Poate nici n-am văzut lactatele, dacă vrei să mă crezi.

— Cartofi și pâine.

— N-aveți bani pentru carne?

— Îmi convine mie să dau 150 de lei pe un kg de carne? Acum vin de la Cantăuzino, o analiză costă 420 de lei.

— Nu prea consum eu că nu am pensie ca să consum atât de mult. Consum un litru de lapte, dacă, un litru de lapte pe săptămână, ouă ...

— Aveți bani să cumpărați carne sau produse din carne?

— Nu, eu n-am cumpărat carne toată săptămâna că n-am de unde. Am 1.600.000 pensie și am întreținerea 1.000.000.

— Și ce mâncați în timpul săptămânii?

— Un cartof, un ou, asta se mănâncă la bătrânețe. Ce să facem asta că? Pe cine să ne supărăm și cu cine să ne batem?

— În timpul săptămânii mai consumăm și ceai cu pâine dimineața și câte o bucăciță de brânză, când este, când nu mai mâncăm și fără brânză. Un cartof, o fasole care am luat-o din toamnă pentru că era mai ieftină, că acum e 10.000 lei kg de cartofi și varză și cam atât.

— Cartofi, morcovi, că tot așa am diabet și trebuie să tin regim. Un litru de lapte pe săptămână, dacă-l iau și un iaurt.

— Eu cu soția 2 litri de lapte pe săptămână, brânză luăm un kg pe săptămână dacă mănânc la gustarea de dimineață, dacă nu avem brânză, o felie de parizer, la prânz o porție de ciorbă și seara o mâncare mai ușoară, un ceai, un compot de mere, mere din acelea mai stricate, că nu pot să dau 15 mi sau 10 mi să fac un compot de mere. Însă nemulțumirea cea mai mare este că am 41 de ani de muncă la truvaie.

— Carne și produse din carne puteți să cumpărați?

— Mai puțin, mai mult gheverci, fasole. Vara e mai bine de noi că putem să mai mâncăm o roșie, o mâncare mai sănătoasă și mai ieftină.

— Carne nu pentru că am diabet. Trebuie să mănânc carne de vită, puțin, dar n-am cu ce.

— Destul de mult carne, lapte mai puțin, brânzeturi într-adevăr mâncăm și cașcaval când ne permitem. Eu prefer fructele dar sunt mai greu de cumpărat. Sunt o pensionară pe care de boală și e mai greu. Dacă aș putea aș mânca în fiecare zi fructe și nimic altceva.

— Cartofi, fasole, pilaf, ce este. Toate ar fi cum ar fi, mâncare ar fi, dar sunt o țară cu cele mai multe impozite.

— Carne consum mai puțină, produse lactate mai multe, însă sunt cam pizierate la posibilitățile noastre ca pensionar. Ar fi bine să se gândească guvernul la o ieftinire a lor, că tot vorbesc de înălțarea sărăciei și ridicarea nivelului de trai, dar numai vorbe fără să fie nimic concret.

— Lapte cam 2 litri, brânză, cam așa, cașcaval de loc că nu avem bani de el, carne foarte puțin. Un puț cam la 2 săptămâni pentru că suntem pensionari, nu prea avem bani. Altceva, prost că am fost la farmacia și am dat 400 de lei numai pe medicamente, așa că, ce să mai zicem, asta este, e greu.

— Lactate mai deloc, brânză, dar mai puțin, carne așa cam la o lună o dată că sunt pensionară.

— Nu va ajung banii ca să cumpărați.

— De unde să-mi ajungă? Am 1.335.000 la întreținere acum. Spuneți! Dint-un 1.700.000 care-l am pot să mă ajung, ce ziceți?

— Conștințăm, consumăm, mai aproape nimica că n-avem. Avem pensie mică. Nu mai mâncăm nici carne, nici ouă, fasole, cartofi. Cartofii sunt la putere la noi, vai de capul nostru ...

— Nici lapte praf nu mai luăm. N-avem bani ...

Săraci în țară bogată

„Te urmăresc prin veacuri, prin vârste și milenii
Încă de când spinarea ți-o-ncovoiai pe brânci
Când speriat și singur, târâș printre vedenii
Umblai numai să cauți culcuș și să mănânci”

Tudor Arghezi

Din poemul *Cântare omului*

(Continuare din pag. 4)

N-aveți bani pentru carne și produse din carne?
Nu, nu... Avem hanele care sunt pe noi, dar le
avem de timp cealaltă... Restul n-ai ce să îi!

Noi, acum cu regimul ăsta, mai bine am muri decât
am trăi, să știți! Că pemia zice că ne-o dă mare și ne-a
dat cu 10 mi mai mult.

Săptămânal lactatele da, laptele în special, dar
fructele mă puțin că sunt înghețate acum, carne am
luat de Craicani și nu știu când o să mai luăm.

Ce să mănânci? Cartofi, fasole, zarzavaturi care
și astea sunt scumpe...

Nu aveți bani să vă cumpărați carne și produse din
carne?

Nu, că e scumpă. Nu sunt bani îndeajuns...
Când ați cumpărat ultima oară?

În decembrie...

Lapte, să zic, în fiecare zi, iaurtul în fiecare zi. Cel
cu fructe că mănâncă fata că îi trebuie; are lipă de
calciu, multe lactate, brânză de vaci... și carne, mai
mult puțin.

Vă ajung banii să vă cumpărați carne și produse din
carne?

Nu, pot să zic că nu.

Dintre produse câteva: lapte, brânză și câte un pic
de unt, așa mai rar.

Vă ajung banii să vă cumpărați carne și produse
din carne?

La pensile pe care le avem să știți că nu ne ajung
... Viața e foarte grea, grea rău de tot. S-au omflât
guvernarea, s-a umflat cine a furat... și noi alergăm
prin piață de colo-colo să găsim unde sunt prețurile mai
ieftine...

Fructe măncați?

Mere pentru că sunt mai ieftine. Acum văd că
le-a făcut 20 de lei și le înjumătățim.

Se pare că alimentația națională a revenit, pensionarii
consumă rațional, nu mai consumă carne decât foarte rar,
dovădit, dl. prof. Timaru este mai suplu, noi suntem mai plinuți,
dar o să ajungem și noi la pensie.

Din acest reportaj se confirmă că principala element
ca să existe piața accesibilă de produse este să existe cerere.
Or, cererea nu poate să existe dacă nu există venituri. În
condițiile în care în România sunt mai mulți pensionari decât
salariați și au o putere de cumpărare mică, piața nu poate să
aibă cerere mare, deci nici producția nu poate fi impulsivă.
Într-un studiu care s-a făcut recent, la nivelul anului 2002,
venitul disponibil pe locuitor în România era de 986 de euro
anual, în Elveția e de 25.600 de euro anual, de 26 de ori mai
mare, în Slovenia e de 6.430 de euro, de 6 ori mai mare, în
Portugalia, care este cea mai săracă țară din Uniunea
Europeană, 7466 de euro, Ungaria - 3213 euro, de 3 ori mai
mult ca noi. Iată deci că piete din aceste țări au o cerere
de 3 ori mai mare.

Dacă vrem să fim cinstiți cu noi și realizați, trebuie
să punem degetul pe rană, precizând de unde ni se trage
foamea. Aici nu este vorba de venituri. După părerea
mea foamea se trage din cauza clasei politice care n-a
știut, după preluarea puterii, să gestioneze agricultura.
Noi am desființat cooperativele agricole, le-am lichidat.
Era normal să le dăm înapoi pământul, dar precum sclavii
care lingeau mâna stăpânului și distrugeau uneltele?
Gândiți-vă, noi am distrus irigațiile, am distrus saivanele,
am distrus animalele, combinatele de creștere a
animalelor și am liberalizat piața într-un mod cu totul
necorespunzător. În 1993 s-a realizat un studiu de către
Academia de Științe Agricole și Silvicultură care a fost foarte
apreciat de Banca Mondială, instituție foarte zgârcită în
aprecieri. Despre acest studiu s-a spus: asta-i punctul
de la care trebuie să înceapă reforma în România. Dar
acest studiu n-a fost recepționat de factorii care se aflau
în fruntea buciatelor, ba mai mult, drept recunoștință m-au
destituit, însă nu-mi pare rău. L-a destituit și pe
președintele Academiei. Dacă conducerea de atunci și-
ar fi aplicat urechea cât de cât la ael studiu făcut de
cei mai buni specialiști ai țării, poate noi nu ajungem în
situația asta ca, după 13 ani de când ne-am dezlăsat de
regimul trecut, să suferim de foame.

D-le profesor, zarurile fuseseră aruncate cu Legea 18,
nu știu dacă se mai putea recupera ceva în '93-'94?

Da, dar continuăm acum cu IAS-urile, să le vîndem pe
oric.

Privatizarea, ca și NATO, ca și U.E., nu reprezintă scopul
nostru principal; integrarea cerosatlantică înseamnă mijloace
eficiente de a ne putea ridica producția la nivelul standardelor
europene. Asta-i scopul. Problema principală este producția
agricolă care ne dă oferta și această ofertă potolește și

prețurile, desființază inflația, dând și puterea de cumpărare
a producătorilor. Noi nu am avut o politică clară legată de
subvenționarea agriculturii. Trebuie să avem o gândire
foarte clară în legătură cu agricultura.

Ministerul Agriculturii a întocmit un program național
de redresare și de dezvoltare a agriculturii și l-a înaintat prin
Guvern la Comisia Europeană pentru admiterea noastră și
acolo se prevede ca până în 2010 jumătate din fărmăntarea
agriculturii să fie transformată în cooperări sau asociații sau
exploatații.

Guvernarea încearcă să vioreze puțin agricultura
printr-un sistem de subvenționare ș.a.m.d., dar acum, la
intrarea noastră în Uniunea Europeană, se pune problema
nu numai a cantității sporite de produse, ci și problema calității
produselor. Trebuie să avem o agricultură ecologică.
Explicați-ne, vă rog, dna inginer agronom, ce înseamnă o
agricultură ecologică?

Asistăm în prezent la un proces de poluare a produselor
agricole, calitatea acestora având implicații asupra sănătății
omnienilor. O alternativă a situației respective o reprezintă
agricultura ecologică. Agricultura ecologică presupune
obținerea de produse agro-alimentare fără utilizarea
produselor chimice de sinteză. În acest caz obținerea
producției se face prin protejarea mediului înconjurător,
creșterea producției realizându-se pe baza substanțelor
organice, asolamentelor, biotehnologiei, reducând la minimum
substanțele chimice. După părerea mea integrarea în
Uniunea Europeană, unde concurența în rândul producătorilor

- Întreaga istorie a societății omenești se confundă cu lupta acerbă a omului pentru hrană, ca o aspră cerință biologică a vieții
- Geografia foamei: în fiecare an, mor de foame peste 30 milioane de oameni, foamea și sărăcia s-au întins pe mari zone ale planetei. România, în ce zonă a acestei geografii se situează?
- România dispune de cele mai spornice resurse naturale, dar o mare parte a populației sale nu-și are asigurat minimul de consum necesar pentru a duce o viață sănătoasă și activă

În România: foame cu vitrinele pline

este acerbă, impune ca o necesitate orientarea spre
producția ecologică. Adică spre produse curate, nepoluat.

Nu e mai scumpă producția ecologică?
Este de trei ori mai scumpă, dar speranța e că la export
prețul va fi de 3 ori mai mare. Vor pătrunde cu prioritate
produsele ecologice în Uniunea Europeană.

Noi trebuie să producem în primul rând. Nenorocirea
cea mai mare a României e fărmăntarea. 75% din suprafața
cultivată a României se află în gospodării țărănești de 2 ha,
în câte 10 parcele.

Producția nu poate să crească dacă guvernarea nu iau
măsurile de creștere a ocupării forței de muncă. Noi trebuie
să ajutăm întreprinderile mici, mijlocii și toate celelalte unități
economice să poată să angajeze forță de muncă, pentru că
altfel nu avem cerere.

Întrebare prin telefon:

Care este dimensiunea exploatații agricole la noi în
țară în corelație cu eficiența producției agricole și cu
problemele de mediu?

Trebuie să facem o distincție foarte clară între
proprietate și exploatație. Proprietatea e sfântă și e a
tărâmului, dar exploatația este și mai sfântă, ea trebuie să fie
eficientă ca producție. Prin urmare, noi trebuie să ne
îndreptăm, respectând proprietatea, spre exploatații eficiente,
mai mari, nu chiar la nivelul Uniunii Europene, dar care pot
să folosească tehnica modernă, irigațiile, îngrășămintele.

Să ne ajute dna inginer să rezolvăm o mică contradicție:
am vorbit de agricultură ecologică înainte de a rezolva
problema dimensiunii relative a prețurilor prin creșterea ofertei
interne. Ce potențial avem noi să creștem producția internă,
în condițiile date?

România dispune de cele mai bune resurse naturale
din Europa. Suprafața agricolă a țării noastre este
împărțită în 5 zone pedoclimatice după note de bonitate
de la 1-100. România dispune de un potențial destul de

Noi toți vorbim de asocieri, vorbim de suprafețe mari
și omul, țărâmul are această rezervă de ce să îmi dau
pământul să nu-mi dea...

Județul Arad, în întregimea lui, are trei categorii de
exploatații: foste IAS-uri, de câte 2500-3000 ha, societăți
agricole pe Legea 36/1991 de 500-600 ha, pe urmă
asociații țărănești familiale de 100-200 ha. Cea mai mare
producție de grâu și de porumb, asta este știu pe întreg
județul, este la fostul IAS. După aceea, există asociații
de la 500 ha în sus, care pot să îină și o combină, nu
numai un tractor.

Noi am făcut 3 reportaje, gradual, pe trei tipuri de
organizații agricole. Am fost în județul Dâmbovița la IAS
Dobra și acolo de pe 700 ha dădeau țărâmului cam 700 kg
cereale la ha, în județul Iași, la Sîrnița, la 2000 ha
suprafață, dădeau 1000 kg cereale la ha și am fost în județul
Arad la combinatul industrial, unde la 5000 ha suprafață se
dădeau 1500 kg la ha. Acolo unde se dau numai 300 kg la
ha, rezerva, retenția și nelucroșitatea domină.

Încă o problemă: Nu-i totuși să faci o societate
particulară ca cea din Insula mare a Brăilei, care plătește
numai 500 kg arenda la ha și acolo sunt investiții în diguri,
sunt investiții neamortizate și în timpul ăsta el câștigă
imens, sau altă gospodărie care are 5000 de ha și care
plătește 700 kg grâu, alături asociația care are 1500, 2000
și 3000. De exemplu, la Periam, în județul Timiș este o
asociație de 1500 ha care dă 2000 kg grâu, 1000 kg orz și
20 l ulei pentru fiecare ha drept plată pentru folosință.
Asociația are grijă și de copii, are grijă și de sat și de
dezvoltarea rurală.

D-le profesor, ce putem să concluzionăm? Ce e de
făcut pentru ca oferta internă să crească și să crească relativ
puterea de cumpărare a populației, populația să poată să
mănânce dacă nu mai mult, dar măcar mai bine?

Noi trebuie să ne îndreptăm fața și sufletul spre
agricultură, dar noi nu putem rezolva problema agriculturii
fără integrarea acesteia cu industria națională din anonte
și cu industria națională din aval pe lucrătoare. Nu putem
dezvolta agricultura dacă nu modernizăm și satul, că
țărâmintea nu este numai a satului. Ne trebuie un program
foarte clar de dezvoltare rurală completă. Să fie foarte
clar cu problema subvenționării. Vestul, timp de 50 de ani
după război a subvenționat agricultura cu fonduri colosale.
Trebuie să avem un program foarte clar, un program pe
care să-l cunoască toată lumea, în care agricultura să fie
clar subvenționată economic, agricultura trebuie să fie
subvenționată și ecologic, agricultura trebuie sprijinită și
social, că mâine îi așteptăm din sat se vor năpusti din nou în
oraș! Trebuie protejată granița. Noi ne schimbăm taxele
vamale după cum vine un ministru sau altul, un coretat sau
altul. Trebuie să avem o politică foarte clară în legătură cu
importul și exportul de produse agricole, să ne protejăm
economia națională, agricultura. De ce produsele noastre
sunt necompetitive? Nu numai prin faptul că productivitatea
este scăzută, dar produsele care le importăm din vest sunt
produse subvenționate în proporție de 50%, iar produsele
noastre nu sunt subvenționate deloc.

Deci ne lătm la trântă cu vestul, dar haideți să ne lătm
în condiții comparabile și loiale și să sprijinim această
agricultură.

Nu are statul bani, domnule profesor.
Bani dacă investești în agricultură, tractor, amenajarea cu șanțuri, cu drumuri, cu tot ce trebuie,
poți să obții un spor, asolamentul da o tonă și jumătate
spor la ha.

Aș trage două concluzii, una: îmbunătățirea alimentației
populației este echivalentă cu o populație sănătoasă, iar asta

este echivalentă cu o populație cu o mare productivitate, și a
doua idee: să îndrăzni să afirmi că securitatea alimentară este
echivalentă cu securitatea națională.

În afară de România, toate țările foste socialiste
din Europa: Ungaria, Cehia, Slovacia, fostul RDG, au
70-80% din suprafața exploatați cu mărîm de la 500 la
4000 și 5000 de ha. De ce ne-a înecat Ungaria cu făină,
cu carne ani de zile? Fiind că păstrează marca exploatare
și proprietatea este respectată și garantată.

Încheiem emisiunea noastră. Aș vrea să mulțumesc
colaboratorilor, partenerilor mei. Urmatore emisiune a
noastră ne va referi, în cadrul Căinții vieții, la locuință,
adică la cămin.

Prin noi, facultatea la tine acasă !

Programul

Televiziunii România de Măine (tvRM)

LUNI

3 februarie 2003

- 6:00 **Matinal** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
- 10:00 **Drept penal** (7)
- 11:30 **Economie politică** (22)
- 12:20 **Bazele contabilității** (15)
- 13:00 **Bazele informaticii** (2)
- 13:55 **Promo**
- 14:00 **ȘTIRI**, muzică, promo
- 14:30 **Film documentar**: Panai Istrati - scriitorul vagabond
- 15:30 **Program muzical**
- 16:00 **Film documentar**: Cum să începem o afacere? (7)
- 16:30 **Litera și spiritul legii**. Emisiune de prof.univ.dr. Corneliu Turianu (releuare)
- 17:30 **Orizonturi economice**. Forumul internațional de investiții pentru Europa Centrală și de Sud Est. Invitați: Ilie Dobre, Marioara Faighenov. Realizator: conf.univ.dr. Eugen Ghiorgă
- 18:30 **Actualități**, promo, muzică
- 19:15 **Cufărul cu povești**: „Găreșca”. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cînteză
- 19:30 **Ora melomanului**. Emisiune în direct realizată de Dumitru Cucu
- 20:30 **Film documentar**: Spiritul parcurilor franceze
- 21:00 **Fairplay**. Talk-show în direct pe probleme de actualitate ale sportului. Realizator: Mugur Popovici
- 22:30 **Rețete pentru sănătate**. Emisiune de Eugenia Grosu Popescu (releuare)
- 23:30 **Program muzical nocturn**
- 02:00 **Cursuri universitare** (releuare din tronsoanelor 10:00 - 14:00)

MARTI

4 februarie 2003

- 6:00 **Matinal** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
- 10:00 **Drept civil** (8)
- 10:55 **Drept roman** (20)
- 11:25 **Drept constituțional** (8)
- 12:20 **Istoria statului și dreptului român** (9)
- 12:50 **Istorie socială** (3)
- 13:20 **Istorie economică a României** (1/2)
- 14:00 **ȘTIRI**, promo, muzică
- 14:30 **Filme documentare**: • Sautul românesc • Călător prin peșteri goțene
- 15:30 **Program muzical**
- 16:00 **Club internațional**: Danemarca. (II) Emisiune de Ioana Nitobe (releuare)
- 17:30 **Invitație la film** - emisiune de informare și cultură cinematografică, realizată de Emil Voicu (releuare)
- 18:30 **Actualități**, promo, muzică
- 19:15 **Cufărul cu povești**: „Pulița de aur”. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cînteză
- 19:30 **Planeta Pământ**. Patrimoniul cultural al umanității: Cordoba
- 20:30 **Program muzical**
- 21:30 **Preluare Deutsche Welle**. „Măine este astăzi” - magazin științific: Sionchenge - Jurnal european
- 22:30 **Dictionar economic**. Emisiune de conf.univ.dr. Eugen Ghiorgă
- 23:00 **Vorbiri, scrieri românești**. Emisiune de lect. univ. dr. Valeriu Marinescu (releuare)
- 23:30 **Program muzical nocturn**
- 02:00 **Cursuri universitare** (releuare din tronsoanelor 10:00 - 14:00)

MIERCURI

5 februarie 2003

- 6:00 **Matinal** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
- 10:00 **Drept civil** (anul III) (5)

- 11:10 **Istoria literaturii române** (1)
- 11:40 **Limba română** (1/2)
- 12:25 **Istorie și civilizație franceză** (1)
- 13:00 **Istoria medie a românilor** (2)
- 13:30 **Istoria veche a românilor** (2)
- 14:00 **ȘTIRI**, promo, muzică
- 14:30 **Film documentar**: Patrimoniul cultural al umanității: Cordoba
- 15:30 **Întâlnire cu folclorul**. Interpreți: Anisoara Vlaicu, Angela Serban, Florentina Ciobanu. Emisiune de Theodora Popescu (releuare)
- 16:00 **Program muzical**
- 17:00 **Atelier TV studentesc**. Magazin studentesc. Coordonator Eugenia Grosu Popescu
- 18:30 **Actualități**, promo, muzică
- 19:15 **Cufărul cu povești**: „Motani năzdrăvani”. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cînteză
- 19:30 **Repere românești**. Emisiune de Silvia Frimu
- 20:00 **Calitatea vieții**, emisiune în direct, realizată de prof.univ.dr. Mircea Bulgaru
- 21:00 **Dialog juridic** cu prof.univ.dr. Corneliu Turianu
- 21:30 **Program muzical**
- 22:00 **Preluare Deutsche Welle** • Măine este astăzi • Jurnal european
- 23:00 **Cântec de voce bună**
- 00:00 **Program muzical nocturn**
- 02:00 **Cursuri universitare** (releuare din tronsoanelor 10:00 - 14:00)

JOI

6 februarie 2003

- 6:00 **Matinal** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
- 10:00 **Limba latină** (4)
- 10:30 **Introducere în știința politicii** (6)
- 11:25 **Teoria literaturii** (6)
- 11:55 **Limba română** (2)
- 13:00 **Birocrație** (7)
- 13:30 **Cultură și civilizație hispanică** (1)
- 14:00 **ȘTIRI**, promo, muzică
- 14:30 **Filme documentare**: • Căpătul oilor • Căpătul de Hurez
- 15:30 **Dincolo de arenă**. Emisiune în direct de Mugur Popovici
- 16:30 **Dialog juridic** cu prof.univ.dr. Corneliu Turianu (releuare)
- 17:00 **Filme documentare**: • Perspective americane • Cultura americană
- 18:00 **Program muzical**
- 18:30 **Actualități**, promo, muzică
- 19:15 **Cufărul cu povești**: „Fapta corbului”. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cînteză
- 19:30 **Filme documentare**: • Cele mai frumoase grădini din lume • Biserica din Brădești
- 20:30 **România în lume**. Emisiune realizată în colaborare cu Fundația „România în lume”. Moderator: Nicolae Mardari
- 22:00 **Cheia succesului - manager XXI**. Emisiune în direct de Carmen Dumitriu
- 23:00 **Program muzical nocturn**
- 02:00 **Cursuri universitare** (releuare din tronsoanelor 10:00 - 14:00)

VINERI

7 februarie 2003

- 6:00 **Matinal** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
- 10:00 **Introducere în mass-media** (2)
- 10:30 **Informatică pentru sociologie - psihologie** (2)
- 11:00 **Pretorie și arheologie** (5)

- 11:20 **Geologie** (3)
- 12:05 **Metode și tehnici de cercetare în sociologie** (5)
- 12:30 **Psihologia educației** (8)
- 13:00 **Istoria evului mediu european** (6)
- 13:30 **Limba română** (0/3)
- 14:00 **ȘTIRI**, muzică, promo
- 14:30 **Fairplay**. Talk-show pe probleme de actualitate ale sportului. Realizator: Mugur Popovici (releuare)
- 16:00 **Repere românești**. Emisiune de Silvia Frimu (releuare)
- 16:30 **Knock-out**. Lecții de autoapărare. Realizator: Alexandru Goncei
- 17:00 **Not yet but soon** - emisiune de Doru Enache (releuare)
- 17:30 **Program muzical**
- 17:45 **Pe drumul destinului**. Emisiune de Ioana Mandache
- 18:30 **Actualități**, promo, muzică
- 19:15 **Cufărul cu povești**: „Făt - Frumos cel adormit”. Povestitor: Dan Burghilea. Realizator: Carmen Cînteză
- 19:30 **Universul cunoașterii**. Emisiune interactivă de actualitate științifică (creativitate, I.T., terapii complementare, educație în afara școlii, noutăți din micro și macro cosmos). Realizator: Cătălin Grosu
- 21:00 **Lumea în clipa 2003**. Putința de a fi. Invitat: Ion Varlaam. Emisiune de Marian Oprea
- 22:00 **În slujba adevărului**. Carol al II-lea - domnie sub „zodia satanei”. Invitat: prof.univ.dr. Mircea Duja, lector univ. Anton Caragea. Emisiune de conf.univ.dr. Petre Buncel
- 23:00 **Film documentar**: Cum să începem o afacere? (5)
- 23:30 **Program muzical nocturn**
- 02:00 **Cursuri universitare** (releuare din tronsoanelor 10:00 - 14:00)

SĂMBĂȚĂ

8 februarie 2003

- 6:00 **Matinal** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
- 8:30 **Vorbiri, scrieri românești**. Emisiune de lect. univ. dr. Valeriu Marinescu
- 9:00 **Not yet but soon** - emisiune de Doru Enache
- 9:30 **Muzică populară**
- 10:00 **Lumea copiilor**. Emisiune de Carmen Cînteză
- 11:00 **Cu ... și despre muzică**. Emisiune de Mihai Dărie
- 12:00 **Universul cunoașterii**. Emisiune de actualitate științifică (creativitate, I.T., terapii complementare, educație în afara școlii, noutăți din micro și macro cosmos). Realizator: Cătălin Grosu (releuare)
- 13:30 **Litera și spiritul legii**. Emisiune de prof.univ.dr. Corneliu Turianu
- 14:30 **Meandrele administrației publice**. Emisiune în direct de George Nicolau
- 16:00 **Lumea sporturilor**. Infospot: cluburi, campionate, competiții. Emisiune de prof.univ.dr. Septimiu Todea și Mugur Popovici

- 17:00 **Întâlnire cu folclorul**. Interpreți: Gabriel Zăboianu, Ileana Greculescu, Ionel Dișca, Delia Irimie, Alexandru Ploieșteanu, Irina Zoican, Valentin Crăinic, Nineta Popa, Nicolae Oprisan. Emisiune de Theodora Popescu
- 17:30 **Trăiește - fiarta**. Emisiune de Marina Roman Botangiu
- 18:30 **Actualități**
- 19:00 **Program muzical**
- 19:30 **90 de minute pentru sufletul tău** - coproducție TV România de Măine - TVR Internațional. Emisiune prezentată de Iuliana Marcu (releuare)
- 21:00 **Laborator de creație**. Academician Alexandru Surdu. Emisiune de prof.univ.dr. Ion Dodu Bălan
- 22:00 **Film documentar**: Anii romantismului în pictură
- 22:30 **Atelier studentesc**. Magazin studentesc. Coordonator Eugenia Grosu Popescu (releuare)
- 00:00 **Program muzical nocturn**

DUMINICĂ

9 februarie 2003

- 6:00 **Matinal** (informații utile, sfatul medicului, gimnastică, revista presei, interviuri, muzică)
- 8:00 **Repere spirituale** - emisiune de prof.univ.dr. Mihail Diaconescu
- 9:00 **Lumea copiilor**. Emisiune de Carmen Cînteză (releuare)
- 10:00 **Auto - star**. Emisiune de Gavrița Ioan
- 10:30 **Film documentar**: Perspective americane
- 11:00 **S.O.S. inima**. Emisiune în direct de prof.univ.dr. doc.H.C. Ioan Pop De Popa
- 12:00 **Program muzical**
- 12:30 **Lumea în clipa 2003**. Putința de a fi. Invitat: Ion Varlaam. Emisiune de Marian Oprea (releuare)
- 13:30 **90 de minute pentru sufletul tău** - coproducție TV România de Măine - TVR Internațional. Emisiune prezentată de Iuliana Marcu (releuare)
- 15:00 **Invitație la film** - emisiune de informare și cultură cinematografică, realizată de Emil Voicu
- 16:00 **Lumea sporturilor**. „Glorii ale sportului românesc”. Infospot: cluburi, campionate, competiții. Emisiune de prof.univ.dr. Septimiu Todea și Mugur Popovici
- 17:00 **Club internațional**. Lumea arabă. Emisiune de Ioana Nitobe
- 18:30 **Actualități**
- 19:00 **Maestri**. George Mihăiță. Emisiune de Valeriu Răpeanu
- 20:00 **Ora melomanului**. Emisiune de Dumitru Cucu (releuare)
- 21:00 **Oameni care au fost**: Tudor Vianu. Emisiune de Corneliu Toader
- 22:00 **Cântec de petrecere**
- 23:30 **Program muzical nocturn**

Opinia
națională

Telefoane:
410.39.11 și
410.39.13,
interioare:
117, 122
Fax:
411.33.84

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ ESTE EDITATĂ
DE FUNDATIA ROMÂNIA DE MĂINE.

Instituție social - umanistă de cultură, știință și învățământ
Revista se poate procura prin abonament de la toate oficiile postale din țară. În Catalogul RODIPEI, revista se regăsește la poziția 2.256.
Solicitanții de abonamente se pot adresa redacției, cu plata prin mandat postal sau dispoziție de plată pe adresa: Opinia Națională, Splaiul Independenței nr. 313, Sectorul 6, București, Cont 2511.1-23.1/rol - B.C.R. - Sucursală Unirea.

ISSN 1221-4019

Mașinarea computerizată și tiparul executate de
LABORATORUL DE TEHNOREDACTARE ȘI TIPOGRAFIA
FUNDATIEI ROMÂNIA DE MĂINE

Publicația OPINIA NAȚIONALĂ este înregistrată la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci la nr. 24.000/7.090.6/22 din 3 septembrie 1997.

Profesorii noștri și cărțile lor

Cartea universitară la Editura Fundației României de Măine

Gheorghe Diaconescu

Infrațiuni în legi speciale și în legi extrapenale

Coloană de acte normative - comentarii și adnotări. Doctrină și jurisprudență. Ediția a II-a revizuită și adăugită

Lucrarea este concepută ca un instrument de informare a studenților în drept și profesioniștilor din dreptul asupra fondului legislativ care reglementează în prezent infracțiunile penale prin legi speciale ori extrapenale. Veritabila explozie legislativă - la finele anului 1996, fondul de legi în discuție cuprinde 52 de acte normative, pentru ca la ora scrierii acestei lucrări numărul lor să se ridice la 103 - a determinat și motivat actualul gest editorial în încercarea de a ține în întâmpinarea nevoii de cunoaștere operativă a întregului pachet de legi în materie, cât și a metamorfozelor suferite de-a lungul anilor de către unele dintre acestea.

Lucrarea nu se limitează însă la inventarierea și reproducerea textelor incriminatorii ale celor 103 legi astăzi în vigoare, ci cuprinde comentarii și adnotări ale normelor penale, precum și titlurile lucrărilor de specialitate și hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești, publicate până în luna august 2002.

Materialul legislativ a fost sistematizat prin gruparea actelor normative pe criteriul relațiilor sociale afectate prin manifestările ilicite. Potrivit acestei metodologii, autorul urmărește orientarea cititorului spre acei penitruți ai relațiilor sociale în care operează legea - dacă nu exclusiv, cel puțin majoritar.

Prezentarea fiecărui act normativ se face pe 3 dimensiuni - text incriminatoriu, concepte cu care operează legea, literatură juridică și/sau jurisprudență - cu excepția cazurilor în care au lipsit comentariile în doctrină sau soluțiile autorităților judecătorești având ca obiect infracțiunile reglementate în legile adoptate recent.

Marin Dumitru

Gestiunea financiară a întreprinderii

În condițiile trecerii la economia de piață funcțională, gestiunea financiară a întreprinderii, ca disciplină autonomă, dobândește o nouă dimensiune, datorită importanței pe care o are în obținerea resurselor financiare necesare agenților economici, în alocarea lor eficientă, în stabilirea unei structuri financiare optime pe baza minimizării costului capitalului și în stabilirea unei strategii financiare care să determine creșterea performanței întreprinderii, apăsarea profitului, dividendelor și eficienței economice.

Conținutul financiarilor întreprinderii poate fi sintetizat - așa cum prezintă autorul - în matricea financiară: deciziile de finanțare, deciziile de investiții și politica dividendelor. Astfel, în înțelesul sursei investite rezultă una din laturile distinctive ale finanțării întreprinderii: alături de optimizarea structurii financiare și de politica dividendelor.

Analiza gestiunii financiare necesită lucrarea în valoare a influențelor neașteptate datorate caracteristicilor inerente sistemului financiar. Aceste influențe afectează atât obiectul general și sarcinile gestiunii financiare, cât și responsabilitățile care îi sunt atribuite. Privit din acest punct de vedere, conținutul gestiunii financiare - se arată în carte - vizază următoarele aspecte: obiectul gestiunii financiare, care

se ocupă de coordonarea relațiilor dintre componentele mediului financiar al întreprinderii; rolul gestiunii financiare, care evidențiază constrângerile financiare fundamentale și urmărește obiectivele financiare majore; responsabilitățile operaționale referitoare la analiza financiară, gestiunea financiară pe termen lung și gestiunea financiară pe termen scurt.

Sultana Craia

Tehnici de informare și comunicare

Cursul face pașii cu același de Teoria comunicării și reprezintă o punere în temă cu aspectele concrete ale informării și ale comunicării în diferite domenii, de care nu se poate lipsi nici un jurnalist. Demersul didactic are în vedere maxima simplificare a prezentării, care este ilustrată cu exemple din lumea românească. Întrucât se urmărește dobândirea unor competențe și abilități utile oricărui jurnalist, cursul conține și exerciții practice, iar pentru fiecare capitol se recomandă bibliografia cea mai accesibilă, care permite aprofundarea cunoașterii, atât pentru nivelul anului I, cât și cu deschidere pentru următorii ani de formare.

Aurel M. Cazacu

Didactica filosofiei

Didactica filosofiei este prima lucrare de acest gen din literatura de specialitate românească. Autorul și-a proiectat și fundamentat construcția teoretică și aplicativă pe o amplă și sugestivă bibliografie românească și străină, pe o documentație de specialitate adună la zi.

Parcursul unui Program Tematic, derulat la Universitatea din Zaragoza - Spania și la Instituto de Ciencias de la Educación din aceeași localitate, precum și cele de management școlar realizate în Anglia și Italia, nu reprezintă puncte de sprijin care i-au încurajat inițiativa în acest domeniu. În aceeași măsură, în cadrul seminariilor naționale și internaționale organizate de Institutul de Științe ale Educației din București și de Serviciul Național de Evaluare și Examinare, autorul a beneficiat în echipa de pregătire și de lucru de îndrumări experite, suport care completează setul de parametrii calitativi care au condus la configurarea acestei lucrări.

Răspunzând exigențelor reformei învățământului românesc și cerințelor de compatibilizare a metodelor și educației cu standardele europene de performanță, lucrarea înțelegă drumul către profesionalizarea carierei didactice.

Cristiana Turianu

Drept civil Partea generală

Cursul universitar este structurat în două mari părți: I. Introducere în dreptul civil și II. Subiectele dreptului civil.

În Partea I, autoarea abordează o serie de probleme teoretice fundamentale ale dreptului civil precum: noțiunea și obiectul dreptului civil; principiile dreptului civil și delimitarea acestuia de alte ramuri de drept; teoria legii civile (aplicarea și interpretarea legii civile); raportul juridic civil (noțiune, părți, conținut, obiect); definiție, forme, modalități; efectele actului civil; proba raportului juridic civil concret; prescripția extincțivă.

În Partea a II-a, după o privire generală asupra subiectelor de drept civil, sunt examinate sistematic principalele aspecte ale persoanelor fizice și persoanei juridice: noțiune, clasificare, capacitate de exercițiu. Autoarea se oprește amănunțit asupra problematicei ocrotirii persoanei fizice prin mijloace de drept civil, ca și a identificării persoanei fizice, iar în ce privește persoana juridică sunt aprofundate: înființarea (aspecte generale și modalități); încetarea persoanei juridice (comasare, dizolvare, divizare); identificarea persoanei juridice ș.a.

Petre Buneci

Drept procesual penal Partea generală

Drept procesual penal Partea specială

Cele două volume universitare tratează natura, caracteristicile și principiile procesului penal și dreptului procesual, atât în partea generală, cât și în partea specială, înființate și aprofundate în lumina celor mai noi prevederi din legislația românească în domeniu.

Volumele consacrate Părții generale cuprind următoarele capitole: Considerații generale privind procesul penal și dreptul procesual penal; Principiile fundamentale ale procesului penal; Participanții în procesul penal; Acțiunile în procesul penal; Competența penală. Probele și mijloacele de probă;

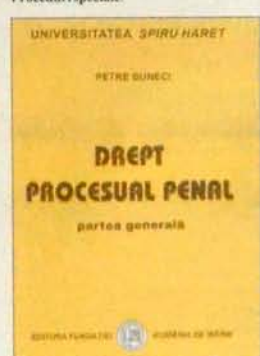
**Pentru a fi bine informat,
pentru a înțelege cursul
evenimentelor din țară
și din străinătate**

vizionează programele
Televiziunii
ROMÂNIA DE MĂINE

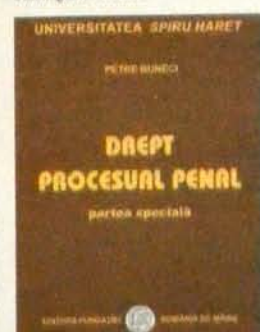
**Urmărește
emisiunile despre
STAREA NAȚIUNII ROMÂNE
pentru a participa,
în cunoștință de cauză,
la făurirea unui viitor mai bun,
al tău, al familiei tale, al țării!**

Măsurile preventive și alte măsuri procesuale: Actele procesuale și procedurile comune.

Volumele consacrate Părții speciale este structurat în 7 capitole: Urmărirea penală; Procedura plângerii prealabile; Judecata; Căile de atac ordinare; Căile extraordinare de atac; Executarea hotărârilor penale; Proceduri speciale.

Fiecare dintre cele două volume cuprind o bibliografie selectivă.

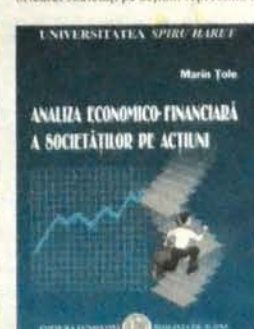
Volumele se adresează, în primul rând studenților facultăților de drept, dar și specialiștilor.

Marin Tole

Analiza economico-financiară a societăților pe acțiuni

Această lucrare are, prin excelență, un caracter metodologic, investigativ, punând accent pe teorii, concepte, principii și modele de analiză economico-financiară. Ea dezvăluie mecanismele de influență a factorilor și a conexiunilor cauzale „de finețe” ale fenomenelor economico-financiare și conferă un rol primordial formării gândirii economice a specialiștilor, îmbogățindu-le capacități acestora de a înțelege mai limpede și a aprofunda complexitatea și dialectica fenomenelor din economie.

Pornind de la concepția conform căreia activitatea economico-financiară a oricărei societăți pe acțiuni reprezintă un

tot unitar, respectiv un sistem, lucrarea de față preconizează studierea integrală a acestei activități, pe baza unei filiere complexe, care surprinde într-o ordine logică totalitatea fenomenelor și proceselor ce o alcătuiesc în legătura lor intimă, indisolubilă.

Carica, în complexitatea sa, se adresează atât studenților din învățământul universitar economic, cât și, mai ales, specialiștilor din domeniul activității economico-financiare.

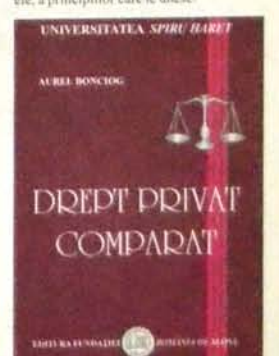
Aurel Bonciog

Drept privat comparat

Studiarea dreptului privat comparat nu are o tradiție prea îndelungată în România. Apariția științei dreptului comparat este

recentă, chiar în statele cu vechi tradiții juridice. O abordare coerentă, științifică, a disciplinei de drept privat comparat, ca ramură juridică distinctă, a apărut în Europa la începutul secolului XX, și azi mai sunt controversate cu privire la modul de formare a noțiunii de familie de drept, obiectul studiului, metoda ce trebuie folosită.

În acest context, cursul universitar *Drept privat comparat* realizează o sinteză amplă, prin metoda comparativă, a evoluției și caracteristicilor familiilor de drept privat, a trăsăturilor comune și deosebirilor dintre ele, a principiilor care le unesc.

Această amplă problematică este structurată în câteva capitole, printre care: apariția dreptului comparat ca știință; familia de drept sau sistemele de drept comparat; definiția dreptului privat comparat și legătura sa cu alte ramuri de drept; familiile de drept privat: romano-germanice, common law, islamice, canonice.

**Librării proprii
în sediile Universităților:**

- Strada Ion Ghica nr.13;
- Șoseaua Bercești nr. 24;
- Bulevardul Basarabia nr. 256;
- Splaiul Independenței nr. 313;
- Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului.